

“ପ୍ରେସିଡେଣ୍ଟ ପ୍ରଣବ ମୁଖାର୍ଜୀ - ଏ ସ୍ପେଷ୍ଟମେନ” ଛବିଲ ପୁସ୍ତକକୁ ଉଦ୍ଘୋଟନ କଲେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ

Posted On: 02 JUL 2017 7:50PM by PIB Bhubaneswar

1875 ମସିହା, ସେପ୍ଟେମ୍ବରଠାରୁ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଯାତ୍ରା Statesmanship ସହିତ ଚାଲିଛି । କେତେ ପାହାଚ ଆସିଲା କେତେ ଛକ ଆସିଲା, କେତେ ସଙ୍କଟ ମଧ୍ୟ ଆସିଲା କିନ୍ତୁ Statesman ନିଜର ଦାୟିତ୍ୱ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାର ଭରପୁର ପ୍ରୟାସ କରିଛି । କାଲି ମୋତେ ବହୁତ ଡେରି ଯାଏଁ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଆର.ଏନ.ଆରଙ୍କ ସହ ଗପ କରିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିଥିଲା । ଥରେ ଶ୍ରୀମାନ ଇରାନୀ ଜୀଙ୍କ ସହିତ ବିସ୍ତୃତ ଭାବେ କଥା ହେବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିଥିଲା । ସେ ଆମର ବଡ଼ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ସମାଲୋଚକ ଥିଲେ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ସହ କଥା ହେବାରେ ବଡ଼ ମଜା ଆସୁଥିଲା, ବହୁତ କିଛି ଯାହା ତାଙ୍କ ପାଖରେ ରହିଥାଏ ବ୍ୟକ୍ତି ବିନୋଦ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ସହଜ ସ୍ୱଭାବ ଥିଲା, ତ ତାହା ମଧ୍ୟ ମୋତେ କେବେ ସୁଯୋଗ ମିଳୁ ଥିଲା ।

ଆମ ଦେଶରେ ଗୋଟିଏ ଅଭାବ ରହିଛି ବୋଧହୁଏ କ’ଣ କାରଣ ଥିବ ଆଉ ହୋଇପାରେ ମୋ କଥାରେ ସମସ୍ତେ ସହମତ ହୋଇ ନ ପାରନ୍ତି । ଆମେ ଇତିହାସ ସଚେତନ ସମାଜ ଭାବେ କେବେ ବିକଶିତ ହୋଇ ନାହିଁ ଆଉ ଏଥିପାଇଁ... ଯେଉଁଲି ଇଂରେଜଙ୍କୁ ଦେଖନ୍ତୁ ସବୁ ଛୋଟ ଛୋଟ ଜିନିଷକୁ ସମ୍ମାନ ରଖନ୍ତି । ଏବେ ମୁଁ ପଢ଼ୁଗାଲି ଯାଇଥିଲି । ତ ଗୋଆ ଆଉ ପଢ଼ୁଗାଲି ଯେବେ ସେଠାରେ ଶାସନ ଚାଲୁଥିଲା ତ ଯେଉଁ ପତ୍ରର ବ୍ୟବହାର ଥିଲା କେତେ ବର୍ଷ ଧରି ତେଣୁ ଚାଲୁ ରହିଥିଲା କି ତାହା ଆଉ ଏହାଠାରୁ ଆମକୁ ତାହାର ଅତି କମ୍ ରେ କେରକ୍ ମିଳିଯାଇ । ଏତେ ଦୀର୍ଘ ସମୟର ଇତିହାସ ସେଥିରେ ଗୋଟିଏ ପତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ ଜଣା ପଡ଼ିଯାଇଛି ଆଉ ଏଥର ମୁଁ ଗଲି ତ ସରକାର ତାହାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରି ସମସ୍ତ ପତ୍ରର ଗୋଟିଏ କପି ଗୋଆ ସରକାରଙ୍କୁ ଦେଇଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ ସେହି ପତ୍ରର ସ୍ମୃତି ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ରହିଛି । ସମସ୍ତ ବିକାଶ ଯାତ୍ରା ଘଟଣାକ୍ରମର ଏକ ସାକ୍ଷୀ ରୂପେ ମିଳିଛି । ଆମର ଏଠି ତାହାକୁ କେହି ସମ୍ମାନ ନ ଥିଲେ । ଆଜି ମଧ୍ୟ ଆମେ ଦେଖିବା ତ ଭାରତର କେତେଗୁଡ଼ିଏ ଜିନିଷ ଯଦି ଆମକୁ ଅନୁଶୀଳନ କରିବାର ଅଛି ତ ଆମର ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ମାନଙ୍କୁ ବ୍ରିଟେନରେ ଯାଇ, ସେଠାକାର ଗ୍ରନ୍ଥାଗାରଗୁଡ଼ିକୁ ଖୋଲିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ, ବାହାର କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ ଆଉ କାହିଁକି ନା ମୂଳତଃ ଆମ ଲୋକଙ୍କର ପ୍ରକୃତିରେ ନାହିଁ । ମୁଁ ବୁଝୁଛି ଏହା କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ବ୍ୟକ୍ତିର ବିଷୟ ହୋଇ ନଥାଏ, ରାଷ୍ଟ୍ରର ଜୀବନରେ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ବଡ଼ ମହତ୍ତ୍ୱ ରହିଥାଏ ଆଉ ତାହାକୁ ଇତିହାସର ଘଟଣା ରୂପେ ନେଇ ଯଦି ଆମେ ଚାଲୁଛୁ ତ ଆମେ ଆଗାମୀ ପିଢ଼ି ପାଇଁ ବହୁତ ବଡ଼ ସେବା କରୁଛେ ।

ଏବେ ଏହା ହେଉଛି ତ ଏକ ଫଟୋର ଯାତ୍ରା, ଆମକୁ ସାଧାରଣ ମନୁଷ୍ୟକୁ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ଆର୍ଥାତ ଆଖି-ପାଖରେ ସବୁ ବଡ଼ ବଡ଼ ଅସାଧାରଣ ଲୋକ ଚାଲୁଛନ୍ତି, ବଡ଼ ଆଦର କାଲଦା ଅଛି, ଜାତୀୟ ସଙ୍ଗୀତ ପରିବେଷଣ ହେଉଛି, ବଡ଼ ବିଶିଷ୍ଟ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଠିଆ ହୋଇଛନ୍ତି, ଏହା ଦୁନିଆ ଦେଖେ । କିନ୍ତୁ ସେହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ଜୀବନ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ ରହିଥାଏ, ତାହା ସେତେବେଳେ ଜଣାପଡ଼ିଥାଏ ଯେବେ କୌଣସି ଫଟୋ ସାମ୍ବାଦିକଙ୍କ କ୍ୟାମେରାରେ କ୍ଲିକ୍ ହୋଇଥାଏ ଆଉ କାଲି ଯେବେ ଆମେ ତାକୁ ପୁସ୍ତକ ରୂପରେ ତାହାକୁ ଦେଖିବା, ଆଜ୍ଞା ଆମ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଜଣେ ଗୋଟିଏ ଲୋକ ଭଳି ହୁଅନ୍ତି । ଏହା ନିଜକୁ ନିଜେ ଛୁଇଁ ଯାଇଥାଏ ଆଜ୍ଞା । ବିଦେଶର କେତେ ହିଁ ବଡ଼ ଅତିଥି ଆସନ୍ତୁ, ଆକାର କେତେ ହିଁ ଉଚ୍ଚା କାହିଁକି ନା ହେଉ, ସେହି ଫଟୋରୁ ଜଣା ପଡ଼ିଥାଏ, ମୋ ଦେଶର ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କର ଆମ୍ଭ ବିଶ୍ୱାସ ହେଉଛି କେତେ ବିଶାଳ, ଅସାମାନ୍ୟ ଗୌରବ ହୋଇଥାଏ । ଏ ସମସ୍ତ ଜିନିଷ ସହି ସବୁ ଗ୍ରନ୍ଥ ଭିତରେ ସମାହିତ ହୋଇ ରହିଛି । ଅର୍ଥାତ ପଦ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବ୍ୟତିରେକ ମଧ୍ୟ ସେ ହେଉଛନ୍ତି ମୋ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି, ତାଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବନର ଯାତ୍ରା ରହିଥାଏ, ତାକୁ ଯେବେ କ୍ୟାମେରା ରୂପରେ ଦେଖୁଛୁ, ଛବି ରୂପରେ ଯାହା ପ୍ରକଟ ହୋଇଥାଏ ।

ଯେବେ ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧି ଥିଲେ, ସେହି ସମୟରେ ତ ନା ଏତେ କ୍ୟାମେରା ଥିଲା, ନା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଯେବେ ଦୁଇଟି ଛବି ଦେଖୁ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କର, ଗୋଟିଏରେ ହାତରେ ଝାଡୁ ଧରି ସଫେଇ କରୁଛନ୍ତି, ଆଉ ଅନ୍ୟ ଏକ ଛବିରେ ଅଶ୍ୱିନିକ୍ଷଣ ଯନ୍ତ୍ରରେ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଦେଖୁଛନ୍ତି, ତେବେ ଯାଇ ଜଣା ପଡ଼ିଥାଏ ବ୍ୟକ୍ତିର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱର ବିକାଶ କେଉଁଠାରୁ କେଉଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବ? ଦୁଇଟି ଛବି, ଗାନ୍ଧିଙ୍କୁ ଏଠାରୁ ସେ ଯାଏଁ ଦୁଇଟି ରୂପରେ ଦେଖାଇବାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ରଖିଥାଏ । ଅର୍ଥାତ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାରରେ ଯିଏ ଚିତ୍ର ଉତ୍ତୋଳନକାରୀ ଥାଏ ସେ ଯେତେବେଳେ ଚିତ୍ର ଉତ୍ତୋଳନ କରନ୍ତି ତେବେ ସେହି ମୁହୂର୍ତ୍ତକୁ ସେହି ଭାବେ ଧରିଆଁନ୍ତି, ଯେଉଁ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ଇତିହାସକୁ ଅମରତ୍ୱର ଉପହାର ଦେବାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ରଖିଥାଏ ।

ଇତିହାସକୁ ଅମରତ୍ୱ ଦେବାର କାରଣ ଏଭଳି ଏହି ନଥିରେ ରହିଥାଏ ଏବଂ ସେହି ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକୁ ସେଥିରେ ଆଣିବାର ପ୍ରୟାସ ବହୁଣ ଯୋଶୀ କରିଛନ୍ତି, Statesman ତିନି ଏହାକୁ ଖୁବ ଭଲ ଭାବରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଅଛନ୍ତି । ନହେଲେ ଏବେ ଯେଉଁ ସମୟରେ ବୈଷୟିକ ଜ୍ଞାନ ମାଧ୍ୟମରେ SMS ର ଦୁନିଆ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ତ ଆପଣ ଦେଖିଥିବେ ବହୁତ ବଡ଼ ସଂଖ୍ୟାରେ ଲେଖା ଛପୁଥିଲା ଯେ ଇଏ ଯେଉଁ SMS ଏଭଳି ଜିନିଷ ଆସୁଅଛି ଯେ ଚିଠି ଲେଖିବାର ଦୁନିଆ ହିଁ ଶେଷ ହୋଇଯିବ । ଚିଠି ଲେଖିବା ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ମାନବ ସଂସ୍କୃତିର ଗୋଟିଏ ମୁଖ୍ୟ ପରମ୍ପରା ଅଟେ । ଯଦି ତାହା ଶେଷ ହୋଇଗଲା ତ ଭବିଷ୍ୟତ ପିଢ଼ି ହାତରେ କିଛି ଆସିବ ନାହିଁ । ଯାହାକୁ ଜଣା ଥିବ 25 ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଏହି ସବୁ ଲେଖା ଛପୁଥିଲା । ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜଣା ନଥିଲା ଯେ ବୈଷୟିକ ଜ୍ଞାନ ଏତେ ବଢ଼ି ଯିବ, ଯେ ବୋଧହୁଏ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଣିଷ ନିଜ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ଏତେ ସୁବିଶାଳ ହୋଇଯିବ, ନିଜକୁ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ଲେଖକ ହୋଇଯିବ ଆଉ ତୁଆ ବୈଷୟିକ ଜ୍ଞାନ ଆମ ଭିତରର ସୁବିଶାଳତାକୁ ଜରୁ ଦେବ ଆଉ ତାହା ହୁଏତ ସୁରକ୍ଷିତ ମଧ୍ୟ ହେବ ।

ଗୋଟିଏ ଯୁଗ ଥିଲା ଯେବେ ଅଗୋଗ୍ରାଫର ମହତ୍ତ୍ୱ ରହିଥିଲା ଧୀରେ ଧୀରେ ଫଟୋଗ୍ରାଫ ଆଡ଼କୁ ବଦଳି ଆଉ ଏବେ ଅଗୋଗ୍ରାଫ ଏବଂ ଫଟୋଗ୍ରାଫର ସମନ୍ୱୟ ସେଲୁ ଆସିଗଲା । ଦେଖନ୍ତୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କିଭଳି ହେଉଅଛି । ସେଲୁ ହେଉଛି ଫଟୋଗ୍ରାଫ ଏବଂ ଅଗୋଗ୍ରାଫର ଦୁଇଟିର ସମନ୍ୱୟ । ଅର୍ଥାତ ମୂଳ ବିଚାରରୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ହୋଇ କେଉଁଠାରୁ କେଉଁଠିକୁ ପହିଁଚାଇଥାଏ, ଏଥିରେ ଆମେ ଅନୁଭବ କରୁଛୁ । ଏହି ସମଗ୍ର ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ଦେଖିବା ଯେଉଁଥିରେ ମୋତେ ଲାଗୁଛି କି ଖବରକାଗଜ ମାଧ୍ୟମରେ ଦୁନିଆ ଯେଉଁ ରାଜନେତାମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିଛି, କ୍ଷମା କରନ୍ତୁ ମୋତେ! ଏଠାରେ ପ୍ରବଳ ଖବର କାଗଜବାଲା ଥିଲେ । ସେହି ଖବରକାଗଜର ଝରକାର ସେହି ପରିଧି ବାହାରେ ମଧ୍ୟ, ରାଜନୈତିକ ଜୀବନରେ ବଂଚିଲାବାଲା କୌଣସି ମଣିଷ ମଧ୍ୟ ରହିଆସନ୍ତି । ଏହି ପ୍ରତିଦିନର ଧା-ଦଉଡ଼ ମଧ୍ୟରେ ଖବରକାଗଜ ଧରି ପାରେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ କିଛି ସମୟ ପରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ଯେବେ ଜିନିଷ ସବୁ ଆସିଥାଏ, ସେତେବେଳେ ଜାଣିଥାଏ କି ତାହା ଦୈନନ୍ଦିନ ଜୀବନରେ ଦେଖାଯାଉଥିବା ମଣିଷ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ମଣିଷ ବସି ରହିଛି ଆଉ ଏଥିପାଇଁ ତାହାର ଭିତରର ସକୋଚତାକୁ ଜାଣିବାରେ, ମୁଁ ଭାବୁଛି ଏହି ପୁସ୍ତକ ଆଦରଣୀୟ ପ୍ରଣବଦା’ଙ୍କୁ ଜାଣିବାପାଇଁ, ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଆଉ କେବେ କେବେ ତ ଲାଗିଥାଏ କି ତାଙ୍କ ଭିତରକୁ ଯିବାର ଅବସର ଦେଉଅଛି । ଆଉ ଏହି ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାମ ପାଇଁ ମୁଁ ଗୁପ୍ତାଜୀ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପୁରା ତିନିଆ ଆଉ ବିଶେଷ କରି ଭାଇ ବରୁଣ ଯୋଶୀଙ୍କୁ ହୃଦୟର ସହ ବହୁତ ବହୁତ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଜଣାଉଛି ।

ମୋର ସୌଭାଗ୍ୟ ଯେ ଆଦରଣୀୟ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ସହିତ ମୋତେ କାମ କରିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିଲା । ମୁଁ ନିଜ ଜୀବନରେ ଦେଖୁଛି କି ମୋତେ ଗୋଟିଏ ଅବସର ଆସିଲା ଜରୁରୀକାଳିନ ପରିସ୍ଥିତିରେ, ମୁଁ ରାଜନୀତିରେ ନ ଥିଲି ସାମାଜିକ ଜୀବନ ସହ ଯୋଡ଼ି ହୋଇଥିଲି କିନ୍ତୁ ଜରୁରୀକାଳିନ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଭିନ୍ନ-ଭିନ୍ନ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ କାମ କରିବାର ସୁଯୋଗ ଆସିଲା । ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଜଣେ ଅନ୍ୟ ଜଣଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ରହିଥିବା ବିଚାରଧାରା ମଧ୍ୟରେ କାମ କରିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିଲା । ମୋର ସନ୍ଦେହ ବହୁତ କମ୍ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ସେହି ଜୀବନରେ ବହୁତ କିଛି ଶିଖିବା, ହୃଦୟ ପାଇଁ ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ମିଶିଲି । ଆମର ଏଠି ଗୁଜରାଟ ବିଦ୍ୟାପୀଠର ଉପାଧ୍ୟକ୍ଷ ଥିଲେ ଧୀରୁ ଭାଇ ଦେଶାଜ, ତାଙ୍କ ଘରକୁ ଯିବା ଆସିବା ଜରୁରୀକାଳିନ ପରିସ୍ଥିତି ଥିଲା ତ, ପ୍ରଖର ଗାନ୍ଧୀବାଦୀ ଥିଲେ, ରବୀନ୍ଦ୍ର ବର୍ମା ସମାଜବାଦୀ ବିଚାରଧାରା ଏବଂ କଂଗ୍ରେସରେ ଜୀବନ ଏହିଭଳି ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବଡ଼ ନିକଟତର ହୋଇ ବଂଚିବାର ମୋତେ ସୁଯୋଗ ମିଳିଥିଲା । ଜର୍ଜ ଫର୍ଣ୍ଣାଣ୍ଡେଜଙ୍କ ସହିତ, ବଡ଼ ନିକଟତର ହୋଇ ବଂଚିବାର ଅବସର ମିଳିଥିଲା । ମୋର ତାଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଜଳିବାର ଏକ ବହୁତ ବଡ଼ ସୁଯୋଗ ଥିଲା । ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ହେଲି, ତ ମୁଁ ଆଜି ଗର୍ବର ସହ ସ୍ମରଣ କରୁଛି, କଂଗ୍ରେସର ଚାଣୁଆ ନେତା ନୱଜି କିଶୋର ଶର୍ମାଜୀଙ୍କ ସହିତ କାମ କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ମିଳିଲା । ବହୁତ କିଛି ଶିଖିବାକୁ ମିଳିଲା ଆଉ ମୁଁ ମାନ୍ତୁଛି କି ମୋ ଜୀବନ ହେଉଛି ଏକ ବହୁତ ବଡ଼ ସୌଭାଗ୍ୟ ଯେ ମୋତେ ପ୍ରଣବଦା’ଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଧରି ଦିଲ୍ଲୀର ଜୀବନରେ ନିଜକୁ ନିଜେ ଖାସ୍ ଖୁଆଇ କାମ କରିବାରେ ବହୁତ ବଡ଼ ସୁବିଧା ମିଳିଲା । ବହୁତ ବଡ଼ ମୋ ପାଇଁ ଏକ ବହୁତ ବଡ଼ ସମ୍ପଦ ହୋଇଛି ।

ମୁଁ ଜଣେ ମଣିଷ ଯାହାକୁ ସର୍ବଦା ଚିନ୍ତା ରହିଥାଏ କି କାମ ଶାନ୍ତ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନ ହେଉ, ଯଦି ଖାଲି ହୋଇଯିବ ତ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ କରିବ କ’ଣ? ଥରେ ମୁଁ କୌଣସି ଖବରକାଗଜରେ ଆମର ଏଠାରୁ ଖବର ତ ଲିକ୍ କରି ହିଁ ନେଇଥା’ନ୍ତି, ଆପଣମାନେ! ଆପଣମାନଙ୍କର ବଡ଼ କୃଷକତା ତ ରହିଥାଏ । ମୁଁ ଦିନେ ଅଫିସରମାନଙ୍କର ବୈଠକ ନେଉଥିଲି ପାଖାପାଖି 8-9ଟା ବାଜି ଯାଇଥିବ, ତ ବୈଠକ 9 ଟାରେ ପାଖାପାଖି ଶେଷ ହୋଇଗଲା । ତ ମୋ ମୁହଁରୁ ବାହାରି ପଡ଼ିଲା କି ଆମେ ଏତେ ଶାନ୍ତ ସରିଗଲା! ତ ରାତି 9 ଟାରେ ମଧ୍ୟ ସେ କହିଲେ ତାଲ ଭାଇ ଠିକ ଅଛି ଯିବା ଦେଖିବା କ’ଣ ସମୟ କିପରି ବିଚାରିବା, ଚିନ୍ତା କରିବା! ଏଭଳି ଜୀବନରେ ଗୋଟିଏ ହେଲେ ମୋର ସାକ୍ଷାତ ବିଗତ ତିନି ବର୍ଷରେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ସହିତ ଏଭଳି ହୋଇ ନାହିଁ, ଯେଉଁଥିରେ ସେ ପିତାଙ୍କ ଭଳି ଆଉ ମୁଁ ବହୁତ ଅନ୍ତର୍ମନରୁ କହୁଛି, କୌଣସି ପିତା ନିଜର ସନ୍ତାନର ଯେଭଳି ଦେଖା ବାହାଁ କରନ୍ତି, ଦେଖନ୍ତୁ ମୋଦିଜୀ! ଅଧା ଦିନ ତ ଆରାମ କରିବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ, ମୋତେ ବା’ କହନ୍ତି, ପ୍ରଣବଦା’ କହନ୍ତି କି ଭାଇ ଏତେ କାହିଁକି ଚୋଡ଼ୁଛ କିଛି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କମ କର, ତୁମ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକୁ ସମ୍ମାନ । ନିର୍ବାଚନର ସମୟ ଥିଲା, ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶରେ ମୋତେ କହୁଥିଲେ କି ଭାଇ ଚିତିବା ଏବଂ ହାରିବା ତ ଲାଗି ରହିଥାଏ କିନ୍ତୁ କିଛି ଶରୀର କଥା ଦେଖିବ କି ଦେଖିବ ନାହିଁ? ଏହା ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱର ଅଂଶ ନ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ଭିତରର ମଣିଷ ନିଜର ଜଣେ ସାଥୀର ଚିନ୍ତା ଆଉ ମୁଁ ମାନ୍ତୁଛି କି ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ, ଏହି ସମ୍ମାନ, ଏହି ରୂପ ରାଷ୍ଟ୍ର ଜୀବନ ପାଇଁ ଏକ ବହୁତ ବଡ଼ ଆମ ମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣା ଦେଲା ଭଳି କାମ ହେଉଛି ଆଉ ସେହି କାମ ପ୍ରଣବଦା’ କରିଛନ୍ତି । ଆଦରଣୀୟ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ କରିଛନ୍ତି ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଆଦର ପୂର୍ବକ ନମସ୍କାର କରୁଛି ଆଉ ଆଜି ଭାଇ ବରୁଣ ଯୋଶୀଙ୍କୁ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଜଣାଇ, ଏହି ଅମୂଲ୍ୟ ଐତିହ୍ୟ ଆଗାମୀ ପିଢ଼ିଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଜଣାଉଛି । ସ୍ପେଷ୍ଟମେନ ଗୁପ୍ତକୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଉଛି ।

ବହୁତ ବହୁତ ଧନ୍ୟବାଦ ।

(Release ID: 1495847) Visitor Counter : 2

